

ΣΤΟ ΞΩΦΥΛΑΟ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εις ὅσους θὰ μᾶς προμηθέψουν τὰ δυό τελευταῖα τεύχη τοῦ πρώτου τόμου τῶν «Γραμμάτων», θὰ τοὺς σταλεῖ διωρεὰν διόλκηρος ὁ τρίτος τόμος, καὶ εἰς ὅσους θὰ μᾶς στείλουν μόνον τὸ ἔνα τεύχος ἀπὸ τὰ δυό, θὰ τοὺς δοθεῖ ὁ μισός τρίτος τόμος.

Ο πρῶτος κι' ὁ δεύτερος τόμος τῶν «Γραμμάτων» συμπληρωμένοι πουλοῦνται ὁ καθένας χωριστά φρ. 50.

Ανταποκριταὶ τῶν «Γραμμάτων» μὲ πλήρῃ ἐλευθερίᾳ, γιὰ τὴν Ἑλλάδα εἰνὲ μόνον οἱ κ. κ. Γιάννης Κασιμάτης καὶ Σόλων Ἀναγνωστόπουλος. Ακόμα καὶ ἡ δεσποινὶς Δεσποινὶς Παππᾶ ἔχει τὴν εὐγενικὰ καλοσύνη καὶ μέλαθρο τὴν ἴδια φροντίδα.

Η "ΕΡΕΥΝΑ" ΜΑΣ

Στὴν: «Ἐρευνά» μᾶς ὡς τὰ τώρα ἀπάντησαν· οἱ πάρακάτω δικοί μας: Άιμπρος, Αλεξιάδης, — Πέτρος Βλάστος, — Ηαύλος Γιαννηλίας, — Ν. Γιαννιός, — Παύλος Πεντός, — Αδ. Ν. Διαμαντόπουλος, — Ιδας, — Γρ. Σενόπουλος, — Γ. Παπάνδρεου, — Γρ. Παπαμάρτη, — Λ. Πετροκόκκινος, — Γρ. Γ. Σαρρής, — Δημήτρος Σικελιανός, — Ζ. Συλλιός, — Χρήστος Χρηστουλάκης καὶ Ψυχάρης

καὶ οἱ ἄκρουστοι ξένοι:

Charles Appuhnī (συγγραφέας τοῦ βιβλίον γιὰ τὸ Spinoza), — Karl Büdde (καθηγητῆς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Marburg), — Felix Le Dantec (διγνωστὸς Γάλλος βιολόγος), — Jean Grave, (συγγραφέας τοῦ βιβλίου «Ἐργάτης καὶ μηχανής» καὶ ἄλλων), — Henri Lichtenberger (συγγραφέας τοῦ βιβλίου γιὰ τὸ Nietzsche), — Hans Lietzmann (καθηγητῆς στὸ πανεπιστήμιο τῆς Γιένας.)

Απαντήσεις θὰ περιμένουμε ἀκόμα ὡς τὸ τέλος τοῦ Αὐγούστου. Η «Ἐρευνα» σε ἴδιοτερο βιβλίο, θὰ κυκλοφορήσει κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1914.

Κλείνοντας μὲ τὸ τεύχος αὐτὸν καὶ τὰ δεύτερο τόμο τῶν «Γραμμάτων» εὐχαριστοῦμε καὶ πάλι δῆλους ἔκεινονς ποὺ δημίλησαν εὐνοϊκὰ κρίνοντας τὶς πρόσπαθειες μας. Ιδιαίτερα εὐχαριστοῦμε τὶς ἐφημερίδες «Ἀκρόπολη», «Νέα Ἑλλάδα», «Νέα Ἡμέρα», «Ἐστία», «Πατρίδα», «Ἐσπερινή» καὶ «Καιρούς» τῶν Ἀθηνῶν. — «Μικρὰ ἐφημερίδα», «Ἴδη» καὶ «Παλλιγγενεσία» τῆς Κρήτης. — «Ἐλευθερία» καὶ «Ἀλήθεια» τῆς Κύπρου. Πολὺ μᾶς ἐσυγκίνησεν τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔδειξεν γιὰ τὰ «Γράμματα» δλες οἱ ἐφημερίδες τῆς Αιγαίου τοῦ «Ταχυδρόμος-Ομόνοια», «Ἐφημερίς», «Τηλέγραφος», «Χρονικά», «Πάνταινος», «Κάιρον», «Αἴγυπτος» «Νέος Σύνδεσμος» ποὺ κατ' ἐπανάληψη ἀσχολήθηκαν καὶ ἐκτενέστατα μὲ τὸ ἔργο μας.

Στοὺς ἄλλους, σ' ἔκεινους ποὺ εὐῆγκαν εὐκαιρία νὰ συκοφαντήσουν καὶ νὰ χυδαιολογήσουν καὶ νὰ προβάλλουν ἐκμεταλλευταὶ δπως πάντα τὶ ἀπάντηση θὰ ἡμποροῦσε νὰ δώσει κανεῖς; Τοὺς διαβεβαιώνουμε ὡς τόσο πῶς τὰ

«Γράμματα» δυναμωμένα μὲ τὴν ἐκτίμηση τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ θά προχωροῦν πάντα ἐμπρὸς εἰς τὸ πεῖσμα κάθε Μιστριώτη κάθε Αμπελά καὶ κάθε παρομοίου των.

ΔΙΟΡΘΩΜΑΤΑ

Στὸ προηγούμενο φυλλάδιο ἔμειναν μερικὰ λάθη :

Στὸ σονέττο τοῦ Τάκη Μπάρλα. «Σπ. Πασαγιάννης», ὁ 12ος στίχος νὰ διορθωθεῖ ως ἔξῆς :

Μὰ ὁ κισσοφόρος Ἀναξ Σοῦ ἀπολύνει

— Στὴν κριτικὴ τοῦ Ἀριστου Καμπάνη γιὰ τὸν Ἀγγελο Σικελιανό, ως τόπος διαμονῆς νὰ γίνει Λεβάδεια ἀντὶ Λευκάδα.

ΤΑ „ΧΡΟΝΙΚΑ„

Μὲ καρὰ εἴδαμε στὴν ἑβδομαδιαίᾳ ἐφημερίδᾳ τῆς πόλης μας τὰ «Χρονικὰ» νὰ δημοσιεύεται καὶ ἀρκετὴ φιλολογικὴ ὕλη. Ταχικὰ βλέπουμε διηγήματα τοῦ Δημ. Βουτροῦ, πεζογραφήματα τοῦ Κώστα Οὐράνη καὶ Δ. Κόκκινου καὶ διάφορες καλλιτεχνικὲς καὶ λογοτεχνικὲς ἐπιφυλλίδες.

Σ. ΑΛΙΜΠΕΡΤΗΣ

‘Απὸ τὸ φυλλάδιο τοῦτο ἀρχίζουμε νὰ δημοσιεύουμε κριτικὲς καινούργιων βιβλίων ἀπὸ τὸν κ. Ἀλιμπέρτη ὁ δοποῖος μᾶς ἐτοιμάζει ἀκόμα καὶ ἐνδιαφέρουσες μελέτες γιὰ τὸν Παλαμᾶ, τὸν Μαβύλη, τὸν Ψυχάρη, τὴν Ἰόνια Σχολὴ κ. ἄ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΘΑΣ

Ἐπέθανε στὸ Παρίσι ὁ Κωνσταντῖνος Σάθας, ὁ πρῶτος ποὺ ἔμελέτησε τὴν ἴστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ μετὰ τὴν ἀλωση. “Οσα” ἔγραψε, καθαρῶς ἴστορικὰ ἡ μελέτες τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας, ὃ ἀποτελέσουν γιὰ πολὺν καιρὸν τὴν πηγὴ γιὰ τὴ γνώση τῆς ἴστορίας τοῦ ἔθνους καὶ γιὰ τοὺς ἀγῶνες του γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ὀντότητάς του καὶ τῆς γλώσσας του μέσα στὴ δουλεία. Εἰδικὸς συνεργάτης μας θὰ γράψῃ στὸ ἄλλο φυλλάδιο γιὰ τὸ Σάθα.

‘Η ΣΕΛΜΑ ΛΑΓΚΕΡΛΑΩΦ ποὺ πῆρε τὸ βραβεῖο Νόμπελ τοῦ 1912 γιὰ τὴ φιλολογία, ἐκλέχτηκε μέλος τῆς Σουηδικῆς Ακαδημίας.

Τὸ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟ ΜΑΣ βρίσκεται στὸ Ξενοδοχεῖο τῆς Ἀγγλίας στὸ Δρόμο τοῦ Ταχυδρομείου.

ΣΗΜ. — Ἀγγέλεται ἡ κρίνεται ἔνα βιβλίο ὅταν ἡ Σύνταξη λαβαίνει δυνάτην παραγόμενη.

ΤΑ «ΓΡΑΜΜΑΤΑ» ποντιοῦνται στὴν ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ στὰ βιβλιοπωλεῖα: SCHULER, Rue Cherif Pacha, ΔΑΡΔΑ, Rue Mosquée Attarine καὶ ΝΤΑΦΩΤΗ στὸν ἵδιο δρόμο.

Στὴν ΑΘΗΝΑ στὸ βιβλιοπωλεῖο «Εστίας», Ελευθερουδάκη & Μπάρτ καὶ Βασιλείου καὶ Κονκλάρα.

Στὴν ΚΕΡΚΥΡΑ στὸ παλαιὸ Πρακτορεῖο Εφημερίδων τοῦ κ. Ιωαννίδη.

ΠΕΤΡΙΕΣ

Ο κ. ΣΚΙΠΗΣ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Μὲ ἀληθινὴ λύπη εῖδαμε τὶς ἀγγελίες τοῦ νέου θεατρικοῦ ἔργου τοῦ κ. Σ. Σκίπη τὰ «Ξεφαντώματα» ἐπιθεώρηση μὲ τραγουδάκια. Ἐπὶ τέλους δὲ Σκίπης ἔχει γράψει τὴν «Μεγάλη Αὔρα», τὰ «Κάλβεια Μέτρα», καὶ παρὰ κάθε διαφωνίᾳ μας πρὸς μερικές του ἰδέες καὶ παρὰ καθε διαφοράς πρὸς μερικὰ ποιητικά του ἔργα, εἶνε γιὰ μᾶς ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους μας ποιητάς.

Καὶ ἂν κάποτε καὶ ἂν καὶ σήμερα ἀκόμα μὲ πειράγματα φιλικὰ μᾶλλον μελήσαμε νὰ σατυρίσουμε μερικές ποιητικές του ἀδυναμίες, μερικὰ ποιητικά του ἔσγιλυστρίματα, ὅμως παρ’ ὅλα αὐτὰ μᾶς εἶνε ἔξαιρετικὰ συμπαθής καὶ μάλιστα τὶς στιγμές, πού, ἔχοντας μπροστά μας τὰ βιβλία του, νοιώθομε τὴν συγκίνηση ποὺ τόσον ώραια τόσες φορές προσέφερεν σὲ λαμπρές στροφές ἀσυνείδηστης δύναμης. Καὶ δπως χωρὶς κανένα δισταγμὸν λέμε πώς μερικά ἀπὸ τὰ τετράστροφα στὸν Ἀπολλόνεια του εἶνε ἄρτια ποιητικὰ ἔργα, ἔτοι μὲ τὴν ἴδια εἰλικρίνεια τὸν διαβεβαιόνουμε πὼς εἶδαμε μὲ λύπη ἀληθινὴ αὐτὴ τὴν ἔξελιξη πρὸς τὴν ἐπιθεώρηση αὐτῆς τὴν κατάπτωση. Νὰ καταντίσει ἕνας ποιητὴς σάν τὸν Σκίπη νὰ γράψει ἐπιθεώρηση μὲ τραγουδάκια, καὶ νὰ τὴν δίδει μάλιστα γιὰ νὰ παιχθεῖ στὸν Ἀθήναν, σ’ ἓνα συνοικιακὸ θέατρο τῶν Ἀθηνῶν 7ης μάλιστα τάξεως... ἦ δὲν θά ἡθέλαμε ποτὲ νὰ τὸ περιμέναμε αὐτό. Ἐπὶ τέλους ἕνας ποιητὴς ἔχει καὶ κάποιες ὑποχρέωσες. Καὶ θυμούμαστε τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ κ. Σκίπης ἔγραψε τὶς κριτικές του στὸν «Ἀκρίτα» του. Ἀλήθεια τί ἐποχὴ τότε ! !

ΜΙΑ ΕΥΚΟΛΑ ΕΝΝΟΟΥΜΕΝΗ ΠΡΟΘΕΣΗ

‘Ομολογοῦμεν ἀνεπάρκειαν μαντικῆς δύναμης γιὰ νὰ λύσουμε τὸ γρῖφο ποὺ προτείνει ἡ ΝΕΑ ΖΩΗ προοιμιάζοντας τὴν δημοσίευση ἐνὸς ἀποσπάσματος ἀπὸ τὸ γράμμα τοῦ ποιητὴ κ. Κωστῆ Παλαμᾶ.

Τί πάει νὰ πεῖ πῶς «μὲ μὰ εὐκόλα ἐννοούμενη πρόθεση» ἔζητηξε τὴν συνεργασία τοῦ ποιητὴ τῆς «Ἀσάλευτης Ζωῆς». Τί λογῆς καινούριος τύπος φιλολογικῆς δράσης εἶναι αὐτὴ «ἡ συνεργασία μὲ πρόθεση».

‘Ακόμα ἡ ΝΕΑ ΖΩΗ μᾶς πληροφορεῖ πῶς «ἀπαντῶντας σὲ μερικοὺς δικούς της στοχασμούς σμοὺς» ἔγραψε τὸ γράμμα ὁ κ. Κωστῆς Παλαμᾶς, καὶ πῶς μὲ τὴν ἀδειὰ του δημοσιεύεται ἡ περικοπή. Οἱ «μερικοὶ στοχασμοί» μᾶς λείπουν ἐπίσης.

‘Απὸ τὸ δημοσιεύόμενο γράμμα ἀναδημοσιεύουμε μιὰ παράγραφο, ἵδιαίτερα γραμμένη, φαίνεται, μὲ τὸν ἀπαραγόρωνο.

«‘Αλλὰ δταν κανεὶς πατῷ ἐπάνω σ’ ἔνα ἔργο, ἢς εἶναι καὶ δικό μου «ἀπρόσεχτα, ἀξέταχτα, ἀστοιχείωτα καὶ πρὸ παντὸς μὲ τὴν ἔλλειψη ἔκεινη τοῦ ἀπαραίτητου τὸν οὐ, ποὺ μᾶς δείχνει πὼς ἔχουμε μπροστά μας ἕναν «ἄνθρωπο ἐπὶ τέλους... τότε βέβαια αἰστάνομαι κάτι σάν ἀγανάχτηση, γυρίζω πρὸς τὸν ἔαυτό μου, βλέπω πὼς εἴμαι κάτι, πὼς εἴμαι πολύ, πὼς στέκομαι πιὸ ψηλά.»

Γιὰ ποιόν, γιὰ ποιούς, γιὰ τὶ πράγμα τὰ πικρόχολα αὐτὰ λόγια ; Μυστήριο τὸ πᾶν.

‘Ανακεφαλαιώνουμε :

Μᾶς λείπει ἡ «εὐκόλα ἐννοούμενη πρόθεση, μᾶς λείπουν «οἱ μερικοὶ

δικοί μας στοχασμοί», μᾶς λείπουν τὰ δύναματα «ἐκείνων ποὺ πατοῦν κ.λ.π.» Πώς νά λυθεῖ τέτοιο πρόβλημα ποὺ μόνο ἀγνώστους ἔχει.

Καὶ συμπεραίνουμε μὲ λόγη :

‘Η ΝΕΑ ΖΩΗ καὶ ὁ κ. ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ μοιάζουν σάν δύο ἀνθρώπους ποὺ στάθηκαν νά κακολογήσουν κάποιον ποὺ περνᾷ, καὶ μὲ πολλὴν προσοχὴν καὶ βλέψιματα προφυλακτικά λένε ὁ ἔνας στὸ αὐτὸν τοῦ ἄλλου τὸ... καὶ τὸ ... καὶ τό...’

Ἐννοεῖται πῶς σκιαζόμαστε γιατὶ ἔχουμε τὴ μῆνα.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΧΗΛΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Μερικοὶ χρονογράφοι τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἐσυγκινήθηκαν μὲ τὴν φανταστικὴν δρυσην Ἀκαδημίας. Πρόκειται γιὰ τὸ τσεφλίκι τους βλέπετε. ‘Η στάση μάλιστα τοῦ χρονογραφίσκου τῆς Ἀθηναϊκῆς «Ἐφημερίδος» είνε χαρακτηριστική. ‘Ο ἀνθρωπός ἐμπρός εἰς τὸν καθόρετη του, δπως οἱ συνάδελφοί του, ἐσκέφτηκε : Ἀκαδημία ; Ἀκαδημαϊκός ; Ἐγώ ! ‘Ο δρόμος... ἀνθίσει μένα. (Υπόκλιση).

Ἐσκέφθηκε ἀκόμη : εὐκαιρία νά γανγίσουμε καὶ λίγο ἐναντίον ὅσων ἀμφισβήτουν τὴν πρασινάδα τῆς Δάφνης μου. Καὶ ἐγαύγισε ὑλακήν δαρμένου σκύλλου. ‘Ἄλλα δπως λέγει τὸ Ἀραβικὸ λόγιο... τὸ καραβάνι περνᾶ.

Εἶναι βέβαιο πῶς στὴ μελλούμενη Ἀκαδημίᾳ τῶν χρονογράφων, ἀναμφισβήτητος θὰ καθέξει πρωτεύουσαν θέσιν ὁ Στεφανηφόρος χρονογράφος τῆς «Ἐφημερίδος» πρέπει δημος νά προσπαθεῖ νά λησμονηθοῦν τὰ στιχουργικά του ἄπαντα — τὸ κοινὸν ἄλλως τε τὸν βοηθεῖ σιωπηρὰ καὶ πρόθυμα.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΟΨΑΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΜΕ :

Α. Δελμούζου : Μετάφραση «Τὰ Κοράλλια», 1913, Βιβλιοθήκη Ἐκπαιδευτικοῦ Όμιλου λ. 20.

Γιάννη Βλαχογιάννη : «Μεγάλα χρόνια» 1913, Βιβλιοθ. Ἐκπαιδ. Όμιλ. λ. 75

Π. Σ. Δέλτα : «Γιὰ τὴν πατρίδα» 1913 Βιβλιοθήκη Ἐκπαιδ. Όμιλον λ. 50.

Γ. Ξενοπούλου : «Θέατρον» 2 τόμοι 1913 φρ. 8.

‘Αρ. Ἐφταλιώτη : «Παλιοὶ Σκοποί», Ἀθήνα 1909 δρ. 2.

Δημ. Π. Ταγκόπουλον : «Οἱ Ἀπόγονοι», Ἀθήνα 1914 δρ. 2.

‘Αγγελικῆς Παναγιωτάτου : «Τὰ Μαθήματα τοῦ Σαββάτου» Ἀλεξάνδρεια 1914 φρ. 4.

Ο. Μπεκέ : «Ρίμες καὶ Ρυθμοί» Ἀθήνα 914 φρ. 1.50.

Ν. Ποριώτη : «Ροδόπη», τραγωδία Ἀθήνα 1913 δρ. 5.

‘Αθηνᾶς Ρουσάκη Ρεφμανοῦ : «Στοχασμοί». Ἀλεξάνδρεια φρ. 5.

Γρ. Παπαμιχαήλ : «Ελλάδος Θράιμβος». Ἀλεξάνδρεια 1914 φρ. 1.50.

» » «Σοσιαλιστικῶν Εἰδώλων Κατάλυσις 1914

Μιχαήλ Γ. Πετρίδη : «Λογάκια» Ἀθήνα 1914.

Μανόλη Τριανταφύλλιδη : «Η Ορθογραφία μας» Ἀθήνα 1913 δρ. 2.

Piétéro Enrico Fredas : «Sotto il cielo orientale» Ἐνετία 1913 Σ. 2

Τυμφρηστοῦ : «Τραγούδια τῆς Ἀγάπης» Ἀθήνα 1905 φρ. 2.

» » «Ἀρρωστεῖς Ψυχές» Ἀθήνα 1914 φρ. 1.20.

» » «Ἐμμετρα καὶ Πεζάς Κονῆλη 1910 Γρ. 15

» » «Υμνος» Ἀθήναι 1913.

Δ. Καλλιμάχου : «Τὰ ἐν Καΐφω Ἑλλην. Τχολεια τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας ἐπὶ Τουρκοφατίας» Ἀλεξάνδρεια 1913.

N. E. Πολίτου : «Εὐλογαὶ ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ Ἐλληνικοῦ Λαοῦ». Αθῆναι 914 δρ. 4.

Γιώργου Φιλίππα : Ψαλτήρι τῆς Νέας Διαθήκης» Κωνστάντζα 1909 φρ. 1.
«Ξένες ἀρμονίες στὴ δική μου Λύρα» Πόλη 913 Γε, 10.

Θανάση Κατραπάνη : Λουλούδια τῆς Θράκης» Αθήνα 1901 γρ. 5.
«Τὰ τραγούδια τοῦ Στρατιώτη 1914

Nicolas Beauduin: La Divine Folie, 3 fr. 50

» Les Deux Règnes, 2 fr. 50

» La Revue Nocturne, 1 fr.

» Les Cités du Verbe 2 fr. 50

» Les Princesses de mon Songe id. 2 fr.

» Les Sœurs du Silence 2 fr.

Λάμπρου Αστέρη: «Απὸ τοὺς Γύρους τῶν Ρυθμῶν», Αθῆναι 1906.

LA VIE DE LETTRES

Direction et Administration.—20 rue de Chartres. Paris - Neuilly

Dès l'apparition de ses premiers volumes, «La Vie des Lettres» s'est placée incontestablement à la tête des principales revues littéraires de langue française.

Elle s'adresse tout particulièrement à l'élite intellectuelle, amie des belles lettres.

Elle est, par excellence, l'organe de la haute littérature, et ses sommaires résument tout l'effort des œuvres maîtresses de ce temps.

Les esthétiques des arts modernes et les manifestations les plus récentes des lettres contemporaines y sont traitées avec la plus grande compétence.

Les littératures étrangères (Européennes, Américaines et sud américaines) y sont étudiées par les meilleurs techniciens de ces pays. De plus, dans sa rubrique intitulée : Revue internationale des Lettres et des Arts sont signalés et discutés au besoin les articles les plus significatifs parus dans les périodiques classés ou d'avant garde de l'ancien et du nouveau monde.

«La Vie des Lettres» est la revue française la plus vivante et la plus moderne qui soit.

A ses sommaires des pages de d'Annunzio, Paul Adam, Maurice Barrès, Louis Bertrand, Nicolas Beauduin, Paul Claudel, André Gide, Francis Jammes, Jules Lemaître, Frédéric Mistral, Comtesse de Noailles, Henri de Régnier, Auguste Rodin, Romain-Rolland, J.H. Rosny aîné, Viély-Griffin, Emile Verhaeren, etc: et des traductions des grands écrivains anglais, allemands, Russes, etc.

«La Vie des Lettres» paraît tous les trois mois par volumes de deux cents pages, grand format, beau papier.

Le prix de l'abonnement est de 12 frs. l'an.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

“TENTATIVES D'ART”

Palais Zizinia—Place de Consuls-Alexandrie

ΕΧΟΥΝ ΕΚΘΟΘΕΙ :

Z. Χατζό: «Ἡ Κλειστὴ Θύρα», μὲ εἰσαγωγὴ Γεωργίου Υ-Βρισιμιτζάκη φρ. 2.

» «Χαρὰ καὶ Ἡδονισμὸς εἰς τὴν ἐπανάστασιν». Brochure.

Γεώργου Βρισματζάκη : «'Η διαθήκη ἐνὸς Φιλοσόφου». Μέρος 1ον. Ἐνθουσιασμὸς φρ. 2.
» «'Ατομικὴ ἐπανάστασις». φρ. 2
Σὲ λίγο τὸ *Tentatives d'Art* μὲ τὰ «Γράμματα» θὰ ἐκδόσουν μιὰ μετάφραση σειρᾶς δυνατῶν διηγημάτων τῆς Mlle Jeanne Marquès.
Προσεχῶς Ἀ. Ἀποστολοπούλου : 'Η Πόλις.

ARGUS de la PRESSE

Fondé en 1879

Le plus ancien bureau de coupures de journaux

«Pour être sûr de ne pas laisser échapper un journal que l'aurait nommé, il était abonné à l'Argus de la Presse, qui lit, découpe et traduit tous les journaux du monde, et en fournit des extraits sur n'importe quel sujet.»

Hector Malot (*ZYTE*, p. 70 et 323)

L'Argus fournit les coupures extraites de plus de 14,000 publications journaux et Revues de France et de l'Etranger, sur une personnalité ou un sujet, ainsi que les projets de travaux, avis d'adjudication, etc., etc.; simples échos ou articles techniques, à raison de 0.30 par article, à tarifs réduits pour grandes quantités ou à forfait.

Demander détails et autres conditions.

L'Argus de la Presse se charge de toutes les recherches rétrospectives et documentaires qu'on voudra bien lui confier

L' Argus lit 14.000 journaux par jour.

Συν Εcrire 37, Rue Bergère, Faubourg Montmartre, PARIS. Adresse télégraphique : Achambure-Paris. Téléph. 102-62.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΦΕΞΗ

A. Metchnikoff. - Μετ. Χ. Γεωργιάδου.

ΜΕΛΕΤΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ο διάσημος ἐν Γαλλίᾳ βιολόγος θέτει διὰ τοῦ ἔργου τούτου ἀπόψεις νέας ἡθικῆς, μὴ δεχόμενος ὡς ἡθικὴν βάσιν τὴν ἰδέαν τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς, προβάλλων δὲ ὡς τοιαύτην τὴν ἐπιδίωξιν τῆς μακροβιότητος. Παραλλήλως δὲ ὡς κοινωνικὸν παράδοσον καὶ ὡς μέσον ἡθικοποιήσεως ὑποδεικνύει ἀντὶ τῆς φιλανθρωπίας τὴν συναίσθησιν ἀμοιβαίας ὀφελιμότητος. Δρ. 4.

N. Guyau.—Μετ. Ν. Κουντουριώτου.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΗΘΙΚΗΣ

Βιβλίον πολύκροτον. Η ἡθικὴ διδασκαλία τοῦ Γκαγιώ, ἀνεξάρτητος ἀπὸ παντὸς θρησκευτικοῦ δόγματος καὶ ἡθικῆς κυρώσεως, τοιαύτην ἐπροξέ-

νησεν ἐντύπωσιν ἐν Γαλλίᾳ, ὥστε ἔγινεν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας συζητήσεως, εἰς τὴν Γαλλικὴν Φιλοσοφικὴν Ἐταιρίαν. Οἱ γνωρίζοντες τὰς φιλοσοφικὰς ἀντιλήψεις τοῦ Νίτσε θὰ ἐκπλαγοῦν βλέποντες πᾶς δύο ὑπέροχοι διάνοιαι, ἀπὸ τῆς αὐτῆς βάσεως δομηθεῖσαι, πατέληξαν εἰς συμπεράσματα ἐντελῶς ἀντίθετα, ἥτοι εἰς ἕνα ἐντελῶς διαφορετικὸν ὑπεράνθρωπον. Δρ. 5.

A. Spinoza.—Μετ. N. Κουντουριώτου.

H Θ I K H

Τὸ κεφαλαιῶδες ἔργον τοῦ μεγάλου πανθεϊστοῦ φιλοσόφου. Ἐν αὐτῷ δι’ ἐπιστημονικῆς καὶ κατ’ ἔξοχὴν κριτικῆς μεθόδου ἀνάγεται ὁ συγγραφεὺς εἰς γενικωτάτας καὶ καθωρισμένας ἀντιλήψεις περὶ θεοῦ, περὶ ἀρχῆς καὶ φύσεως τῆς ψυχῆς, περὶ συναισθημάτων καὶ παθῶν, περὶ κοινωνίας, κοινωνικῆς ἔξαρτήσεως τοῦ ἀνθρώπου κλπ. Αἱ ὑψηλαὶ καὶ ὑπέροχοι θεωρίαι του ἀποτελοῦσσι κυριωτάτην βάσιν τῆς νέας φιλοσοφίας. Δρ. 5.

Boubabieille.—Μετ. I. Ζερβοῦ.

Ο ΣΥΜΜΑΧΟ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ίστορία στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴ τὸν πολέμου τῶν Ἑλλήνων, Σέρβων καὶ Μαυροβουνίων κατὰ τῶν Βουλγάρων, ὑπὸ τοῦ γάλλου ἀντισυνταγματίχου καὶ συγγραφέως ἀναγράφουσα σαφῶς καὶ καθωρισμένως πάσας τὰς τιχοράφους καὶ ἔπιχειρήσεις ἀπὸ Κιλκίς μέχρι Τσουμαρῆς καὶ ἀπὸ Μπρεγκαλνίτζας καὶ Ἐγιού Παλάγκας μέχρι Βράνιαν καὶ Πιρότ. Δρ 3.

Διον. Κοκκίνου

ΓΡΙΜΠΟΒΟ—ΜΗΙΖΑΝΙ—ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Ζωντανὴ ἀφίγγησις τοῦ ἐν Ἡπείρῳ πολέμου κατὰ τῶν Τούρκων, περὶ γράφουσα κυρίως τὴν γιγαντομαχίαν τοῦ Μηζανίου καὶ τὴν ἄλωσιν τῶν Ιωαννίνων. Θαυμασία ἡ περιγραφὴ τῆς ζωῆς τοῦ στρατοπέδου. Δρ. 3.

Πλ. Ροδοκανάκη

ΤΟ ΒΥΣΣΙΝΙ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

Ωραία παθητικὴ ίστορία ἔρωτος, μὲ λυρισμὸν καὶ ψυχολογίαν ἰδιότυπον. Μετ’ αὐτοῦ συνεξεδόθησαν δύο σειραι ἀνεκδότων διηγημάτων τοῦ z. Ροδοκανάκη ὑπὸ τοὺς τίτλους «Παιδιάτικες Ἀγάπες» καὶ «Ἴστορίες». Δρ. 2.

Διον. Κοκκίνου

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Ἡ θηριωδία τῶν Βουλγάρων καὶ ἴδια ἡ διαπραχθεῖσα ὑπ’ αὐτῶν δῆμωσις καὶ πυρπόλησις τῆς ἑλληνικῆς πόλεως τῶν Σερρῶν ίστοροῦνται ἐναργῶς, πιστῶς καὶ ἐν λεπτομερεῖᾳ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο. Δρ. 2.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχρήτης, Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ—Γραφεία, δρόμος Οικονόμου άρ. 4, Αθήνα

Συντρομή χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κορήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12,50. Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δέχεται καὶ τρίμηνες συντρομές (3 δρ. τὴν τριμηνία). Κανένας δὲ γράφεται συντρομητῆς ἢ δὲ προπλεόσει τὴν συντρομή του.

ΝΕΑ ΖΩΗ

"Οργανα τοῦ Ὀμωνύμου Φιλολογικοῦ
Συλλόγου

Χρονιάτικη Συνδρομή :

Γιὰ τὸ Ἐσωτερικὸ Γρ. Δ. 60

Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 20

Τιμὴ τοῦ Φυλλαδίου Γρ. Δ. 8.

ΑΛΕΞΑΕΔΡΕΙΑ, Sesostris 10

ΧΑΡΑΥΓΗ

Εἰκονογραφημένον Περιοδικὸν.

Δεκαπεντήμερον, EN AΘΗΝΑΙΣ

όδος Βαλτεσίου 47

δρομή Ετησία:

'Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. χρ. 20.

ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἰδευθὲν
γραφεῖον Ἀποκομιδῶν (Coupures)
περιοδικῶν, ἐφημερίδων κλπ.

Ἀραγίνώσκει, ἀποκόπτει καὶ ἀποστέλλει
αἰδοφοεῖ τὰ τεμάχια τῶν ἐφημερίδων, πε-
ριοδικῶν καὶ λοιπῶν ἐντύπων τὸ ἀφορῶντα
τὸν συνδρομητάς του ἐφ' οἴσυδήποτε εἰδί-
κοῦ ἡ γενικοῦ θέματος.

ΑΘΗΝΑΙ δόδος Σταδίου 43.
Στοῦ "Ορφανίδον.

Γίνεται κατεῖς συνδρομητῆς εἰς τὸν
Άρεγον τοῦ τύπου τῆς Ἀνοτολῆς ἐπὶ¹
καταβολῆ δρ. 1 ἐφ' ἀπαξ διὰ δικαιώματα
ἐγγραφῆς καὶ τῇ πληρωμῇ 5 λεπτῶν κατ'
ἀπόκομμα (Coupure).

LA VOCE

Rivista d'idealismo militante, di-
retta da Giuseppe Prezzolini, esce
il 13 et il 28 d'ogni mese, edita
dalla «Libreria della VOCE» Via
Cavour, 48.

Firenze

ogni anno cinque lire

ΠΑΠΥΡΟΙ.

**μηνιαῖο λογοτεχνικὸ καὶ καλλιτε-
χνικὸ περιοδικό**

Συνδρομή γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ φρ. 8

Διεύθυνση : B.P. 73 Poste Italiennes
Galata

ΝΕΑ ΖΩΗ

**Έβδομαδιαῖον εἰκονογραφημένον φι-
λολογικὸν περιοδικὸν**

Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 12

Διεύθυνσις : δόδος Εὐρωπαϊκὴ — Μέγαρον
'Αλλιότη — ΣΜΥΡΝΗ

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Σοσιαλιστικὴ ἐφημερίς

τὸ φύλλο λεπτὰ 5, γιὰ τὸ ἔξωνερικὸ 10

Διεύθυνση : «Organossis»

40 Rue Pirée. Athènes